

Om Oldenborrelarvernes Angreb paa Rugen.

I. Oldenborrelarven contra den nøgne graa Snegl.

(Af Proprietair David til Rungstedlund.)

Foranlediget ved et Inserat i Tidsskriftet, 7de Bind's 3die Hefte, betitlet:

„Om Forebyggelse af Oldenborrelarvens Angreb paa den nye Rugplante, ved Gjødningens rette Anvendelse i Brakmarken.“

tillader jeg mig herved at gjøre nogle Modbemærkninger, idet jeg er forvisset om, at det er den ærede Forfatter væsentligt magtpaaliggende, at see en Hypothese, eller formeentlig Erfaring debatteret, for derved at bringe Sagen paa det Rene.

Naar den ærede Forfatter gaaer ud fra den Forudsætning, at den spæde Rugplante er fortæret af Oldenborrelarven, og troer at give den Løffemad, ved at bringe Gjødningen senest muligt paa Brakmarken, og derved antager, at kunne frelse den unge Rugplante for denne Larves Efterstræbelse, saa troer jeg at være forvisset om, at hans Formening er urigtig.

Oldenborrelarvens Næring er ligesaa lidt Gjødning som den spæde Rugplante. Den er af Naturen begabet med kraftige Rødder; den ernærer sig af stærk Føde, og naar det kniber, tager den tiltakke med Rødder af Træer og Buske, medens de opløste Vegetabilier i Gjødningen neppe kunne være Næringsstof for den.

Denne Oplysning om Oldenborrelarvens Naturel er mig meddeelt af 2de Autoriteter af første Rang, og herved er jeg end yderligere bestyrket i den Formening jeg strax havde ved Gjennemlæsning af nænte Inserat, at en Bildfarelse er her tilstede.

Forinden jeg tillader mig at henvise til, hvor man efter min Formening skal søge Fjenden, vil jeg endnu dvæle lidt ved den i den senere Tid saa meget omtalte Oldenborrelarve, hvis skadelige Paavirkning jeg allermindst er blind for, idet jeg er gammel Eiendomsbesidder i en meget skovrig Egn. Ligesom jeg saaledes af Erfaring veed, hvormegen Skade denne Larve kan bevirke naar Skov omgrændser Agerjord, og især naar den dertil har megen Egebestand, ligesaavel veed jeg, uden at erfare det af Theoretikeren, at Sædplanten først angribes, naar Roden faaer Betydning for Larven henimod dens Rodenhed, saa at Rjærnen derved svinder meer og mindre, og at dette skeer efter en saa stor Maalestok, at en heel Mark kan være afsødt — Roden afsnøvet — saa at Straaet stopper for Leen, idet det ikke er fæstet ved Jorden, at Kløver — med dens dybe faste Rod — er ogsaa meget udfat for Odelæggelse, hvorimod andre Græsplanter mindre. I Havenne see vi oftest ældre Jordbærplanter og andre Bærter med træagtige Rødder være samme Odelæggelse underkastet af Oldenborrelarver, medens saftfulde Planter, som Raal m. m. have andre Fjender, som efterstræbe disse. Det er saaledes mangeaarig Erfaring, som begrundede min Mistanke og mit Bekjendtskab med den spæde Rugplantens værste Fjende, den graa nøgne Snegl.

For omtrent 30 Aar siden var det i flere forudgaaede Aar — fra 1822 til henimod 1829 — meget hyppigt Tilfælde, at Rugen mislykkedes her i det nordlige Sjælland, idet den efter at være spiret og begyndt at grønnes, blev stribet, som ofte førte til total Odelæggelse, eller standsede, og gav en maadelig Afgrøde. Alt eftersom mildt Veir vedholdt længere, eller Frost indtraf tidligere om Efteraaret. — Dengang havde man Visshed om, at Fjenden var den omtalte graa nøgne